

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1920 kl. 1/2 1 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckt motion om omläggning av den s. k. nöjesskatten till en landstingsskatt.

Närvarande: herrar Clason, Strömberg, Schlyter, Johansson i Kälkebo, K. J. Ekman, Thulin, Ljunggren von Geijer*), Almkvist*), Hallén*), Zander, Henrikson*), Hansson i Gårda, Leander, Persson i Tofta, Hansson i Sölvesborg, Runefors och Persson i Fritorp.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

I en i andra kammaren väckt motion, nr 144, av herr *Erlansson* m. fl., hemställes, att riksdagen måtte i skrivelse anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utreda och för riksdagen framlägga förslag till sådana förändringar i nuvarande förordning angående den så kallade nöjesskatten, att inkomsterna därav må utgå i form av landstingsskatt.

Beträffande den förebragta motiveringen hänvisar utskottet till motionen.

Förslag om nöjesskattens utgående i form av landstingsskatt framfördes, såsom motionärerna framhålla, inom konstitutionsutskottet vid föregående års riksdag. Av flera skäl stannade emellertid utskottet vid att tillstyrka nöjesskatten i den form, som i Kungl. Maj:ts proposition föreslagits, nämligen såsom en till primärkommunerna utgående skatt. I sin motivering härför framhöll utskottet särskilt, att den föreslagna skatteformen, såsom ny och oprövad i vårt land, borde göras fakultativ, och att detta blott kunde ske genom att bestämmanderätten över densamma

*Utskottets
yttrande.*

utövades av primärkommunerna. Mot skattens utgående i form av landstingsskatt talade även, anförde utskottet, »det förhållande, att skattens anordning såsom landstingsskatt skulle medföra, att de för indrivning av skatten och för uppbörden därav nödiga kontrollåtgärderna svårigen skulle kunna anordnas på ett så enkelt och litet kostsamt sätt, som torde vara nödigt, för att utgifterna därför icke skulle komma att taga i anspråk en oproportionerligt stor del av inflytande skattemedel».

Slutligen anfördes beträffande denna fråga i utskottets utlåtande: »Utskottet vill ingalunda bestrida, att det kan framdeles befinnas lämpligt att låta en nöjesskatt ombildas så, att vissa därigenom uppkommande intäkter även skulle komma landstingen och staten till del. En sådan omläggning av skatten förutsätter emellertid med nödvändighet, att man på området vinner ökad erfarenhet. Just genom att genomföra skatten i den föreslagna formen skulle man vinna tillfälle att inhämta en sådan erfarenhet, varigenom en framdeles skeende förändring av densamma skulle kunna underlättas.»

Dessa av 1919 års konstitutionsutskott framförda synpunkter synas fortfarande äga full giltighet. Den erfarenhet av huru nöjesskatten i sin nuvarande form verkar, som måste vara en ovillkorlig förutsättning för upptagandet av frågan om en sådan omläggning av densamma som den av motionärerna föreslagna, har ännu ej vunnits. Även om utskottet liksom föregående år ej ställer sig obetingat avvisande mot tanken på en omläggning av nöjesskatten i sådan riktning, att därigenom uppkommande intäkter icke skulle uteslutande tillfalla vederbörande kommun, kan utskottet alltså icke för närvarande tillstyrka frågans upptagande.

På grund härav får utskottet alltså hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 mars 1920.

På konstitutionsutskottets vägnar:

SAM. CLASON.

Reservationer:

1) av herrar *Johansson* i Kälkebo, *Ekman, K. J., Henrikson, Persson* i Tofta och *Runefors*, som ansett,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, huruvida icke i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar må kunna införas bestämmelse därom, att viss del av denna avgift skall tillgodokomma landstinget att för länets gemensamma behov användas, samt för riksdagen framlägga det förslag, var till utredningen kan föranleda;

2) av herr *Zander* mot motiveringen.